RAPPORT

om

FDF's

Mont Blanc

Ekspedition 1966

R A P P O R T
om
FDF's MONT BLANC EKSPEDITION 9 - 23 juli 1966

Idet jeg takker for brev af 3 - 2 - 1966 med tilladelse til Mont Blanc bestigning i FDF's navn, følger hermed rapport om den nu overståede ekspedition.

FDF's banner blev den 23. juli kl. 8,1o plantet på Europas højeste bjerg, det 481o m høje Mont Blanc i Frankrig.

Rapporten indeholder både beskrivelse af forarbejdet, af turen og af de indhøstede erfaringer.

Med venlig hilsen

Ivan Tolborg

DELTAGERE :

Delingsfører	Hans Simonsen	Odense 5
Delingsfører	Bjørn Ipsen	Odense 5
Delingsfører	Rudolf Nielsen	Varde
Senior	Knud Vestergård	Varde
Delingsfører	Finn Tolborg	Randers 3
Delingsfører	Ivan Tolborg	Gudenå

FORARBEJDET :

a) Tilladelse fra kredsførere
b) Forsikringer
c) Bjergførerassistance
d) Proviant
e) Udstyr

a) Tilladelse til turen skulle ifølge brev fra HB indhentes hos hver enkelt kredsfører, og denne blev i alle tilfælde givet uden diskussion.

b) Vi ville forsikres for følgende :
Rejsegods
Sygeforsikring
Ulykkesforsikring
Hjemtransport
Dette var det sværeste ved hele forarbejdet. Vi begyndte umiddelbart efter HB's tilladelse med at kontakte forskellige forsikringsselskaber, men alle sagde NEJ.

Bjergbestigning var efter selskabernes mening for risikabelt, og det hjalp ikke, at vi fortalte at det hovedsageligt var bjergvandring og ikke klatring vi skulle be-

skæftige os med.

I selskabernes papirer stod, at hvis man på turen medfører bjergbestigningsudstyr som isøkse, stemgeisen og reb så er man bjergbestiger, og så ville man ikke have noget med det at gøre.

Vi prøvede til sidst FDM - ERA og her var der tilsyneladende intet i vejen. Man sendte en forespørgsel til hovedkontoret, og den blev positivt besvaret. Dog ville man ikke tegne ulykkesforsikring.

For os 4 der skulle i bil derned blev der tegnet en FDM-udlandshjælp, der omfattede :

Sygeforsikring
Hjemtransportforsikring (udvidet til helikopter eller redningsekspeditionsassistance)
Hjælp til motorkøretøj
Rejsegodsforsikring til en sum af 10000 kr

For de 2 der skulle "stoppe" derned tegnedes en alm. ERA forsikring, der dækkede dem både på turen frem og tilbage og under turene i bjergene. Altså :
Sygeforsikring, hjemtransportforsikring og Rejsegodsforsikring til en sum af 10000 kr

I mellemtiden havde vi kontaktet Lloyd i London, som vi i påkommende tilfælde ville have grebet til som en sidste udvej, og kort tid efter fik vi et tilbud, der i pris langt oversteg FDM's. Ulykkesforsikringen tegnede vi dog her, og hver mand valgte 50000 kr.

Forsikringspriser		I bil	på stop
FDM's udlandshjælp	pr mand	30 kr	
ERA forsikring	- -		40 kr
Lloyd London	- -	60 kr	60 kr

BJERGFØRER

Allerede før HB's tilladelse kontaktede vi "Syndicat des Guides" i Chamonix og indhentede tilbud. Vi blev ubehageligt overraskede, da vi fik at vide, at vi skulle have 1 fører og 2 aspirantførere med. Syndicatets love siger: "Maximum 2 personer til 1 fører". Det ville blive en udgift på mellem 1500 og 2000 kr alene til førerne.

Vi skrev igen og fortalte, at vi vidste lidt om bjergbestigning, og at vi ikke kun var turister, men de gav sig ikke. Vi måtte så acceptere det dyre tilbud, og bestigningsdatoen blev sat til den 18 - 19 juli.

Da vi kom til Chamonix talte vi med engelske bjergbestigere, der sagde, at det var helt unødvendigt med 3 førere. De mente, at vi sagtens uden førere kunne gå på toppen. Vi tog så en forhandling med førersammenslutningen for at få dem ned på 1 fører. Efter lidt parlamenteren gav de os følgende tilbud: Vi kunne nøjes med 1 fører, som ville tage sig af 2 mand. Forstået således, at han ville gå i rebhold med dem, medens de øvrige måtte gå for sig selv lige bagefter. Lovene sagde, at han kun måtte have ansvaret over 2 mand, men hans ansvar (dækning af evt redningsekspeditionshjælp) var alle jo i forvejen forsikret mod. Vi syntes at dette tilbud var fint, og sparede således en del penge.

PROVIANT

Med erfaringer fra Anaristurene satte vi en kostplan sammen og provianten blev hovedsageligt indkøbt i Stockholm. Vi medførte mad til hele turen, men supplerede den dog med brød og frugt de dage vi ve ntede på godt vejr i Chamonix.

UDSTYR

Alle skulle anskaffe specialudstyr som :
ISØKSE/ STEIGEISEN (piggetil støvlerne) SNEBRILLER, STØVLER og ANORAKKER.
Dette blev bestilt ved Asmü- sporthaus Schuster i München og de leverede det hele undtagen steigeisen. Vi fik udstyret sendt til en adresse i Flensborg, og en af deltagernes fædre kørte ned efter det. Da han fortalte til hvad det skulle bru-

ges, gik det toldfrit over grænsen.
Med steigeisen kneb det nu, men efter at have forsøgt Norge med negativt resultat købte vi nogle ret dyre i København. Rudolf og Knud købte pløkke og carabiner til klippeklatring i München på vej til Frankrig, og i Chamonix købte vi isskruer til isklatring.

Telte blev uventet også et problem, og til sidst måtte vi bide i det sure æble og leje 3 små to-mandstelte hos FDF-depotet til den pebrede pris af 39o kr.

Desuden lånte vi af Varde FDF et stort 6 mands telt med over og forsegl. Dette blev brugt som basetelt.

Randers Reb forærede ekspeditionen 8o m nylontov.

UDRUSTNINGSLISTE.

Rygsæk
Sovepose m/lagenpose
Soveunderlag (renskind el. bivuak madras)
Klatrestøvler
Undertøj
Lange sportsstrømper 2par
Skisokker 2 par
Skjorte
Skjortebluse
Fløjlknickers
Korte bukser
Badebukser
Sweater
Træningsdragt
Anorak m/hætte
Regntøj
Strikket hue
Halstørklæde
Handsker
Vanter
Gamascher
Snebriller
Isøkse
Steigeisen
Spisegrej
Kompas
Dolk
Lommetørklæder
Fløjte
Lygte
Tændstikker
Plast dunt til sprit
Feltflaske
Viskestykke
Blyant
Papir
Film
Fotografiapparat
Solcreme
Termoflaske
Støvlepudsegrej
Gummisko
Toiletgrej
Pas, forsikringer mm

Gruppen sammet :

1 stk 6 mands telt m/2 oversegl
3 - 2 mands telte m/ oversegl
13o m Nylonreb
2o stk Pløkke
15 - Carabiner
6 - Isskruer
1 - Stor plastikdunk
4o kg Proviant 6 mand i 14 dage
3 stk Kogeapparater
1 - Nødhjælpskasse
Værktøj og sygrej
dl. mål og opvaskebørster.

TOLD

Vi måtte 3 uger før afrejse sende 8o kg af udstyret med tog og selv medførte vi alt provianten i bilen.

Forinden havde vi betænkeligheder om, hvorvidt vi kunne få alt dette toldfrit derned.

Vi rådførte os med et fransk turistkontor i København, og he r mente man, at vi burde anskaffe os et dokument, der garanterede, at al vor udstyr var til eget forbrug. De foreslog Den Franske Ambassade, FDM eller Udenrigsministeriet som dokumentudarbejdende institution.

Telefonisk lovede Den Franske Ambassade at lave et dokument hvis vi sendte en fortegnelse over udstyret. Det blev gjort men kort tid før afrejse kom det hele retur med afslag.

FDM kunne udarbejde et tølddokument, men det var noget besværligt og tiden var knap, så vi valgte at håbe på flinke toldere, og vi havde da heller ikke besvær under turen. Når vi fortalte at vi skulle bestige Mont Blanc virkede det som et kodeord, og alle smilede og ønskede os lykke til.

TUREN I KORTE TRÆK.

28. juni
Rudolf og Knud starter fra Varde på "tommelfingeren". Turen skulle gå over München efter sidste udstyr og over Annamasse ved Geneve for at se om ekspressendt udstyr var havnet der, eller var kommet helt til Chamonix.

4. juli
Rudolf og Knud ankommer til Chamonix. Laver baselejr i 17oo meters højde 7oo m over Chamonix. Rekogneserer de næste dage.

9. juli
Vi andre starter i lejet bil (Østergårs Århus) fra Odense kl. 13,3o og når efter overnatning i Kassel (3oo km syd for Hamburg) Chamonix den 1o. juli kl 22.

11. juli
Ekspeditionen samles i Chamonix. Afgang til baselejr med al bagagen. Vejret er dårligt. Det regner. Alt er fugtigt i 17oo meters højde.

12. juli
Vejret slået helt om. Skyfri himmel. Vi pakker en lille rygsæk hver med det nødvendigste og starter opad mod Plan de l/Aguille i 23oo m højde. Herfra går vi langs Aguille bjergene over et par gletschere en lang tur tilbage til teltene. 7 timer lang og god tur.

13. juli
Vejret er om muligt endnu bedre. Vi beslutter os til at forlade lejren. Tage de små telte med og tage op i sneen i ca 25oo m højde. Vi pakker udrustning ned til 3 dage og drager afsted da middagsheden er væk.

Vores mål er Mer de Glacegletscheren, som vi vil nå ved at kravle over et stejlt pas i ca 26oo m højde. Bagagen er tung, og vi når kun til passets fod den første dag. Den tynde luft gør allerede her sin virkning. Vi slår lejr direkte på sneen på en gletscher. Hele natten tordner ismasser ned højere oppe fra, men heldigvis havde vi været opmærksom på faren og havde lagt vores lejr, hvor der ikke var fare for at blive ramt af skred. Men uhyggeligt var det.

14 juli

Passet bestiges uden bagage kun med alpingrej, og herfra besejrer vi det 2867 m høje bjerg, der rejser sig fra passet. Om eftermiddagen pakker vi og styrter nedover. Væk fra kulden, skyerne og de truende ismasser. Vi når Mer de Glace ad en anden rute end over det stejle pas og her slår vi lejr.

15. juli

Tur på gletscheren. Vejret stadig godt. Vi indøver isteknik og Rudolf og Finn bestiger en 1o m lodret isvæg. Sidst på dagen pakker vi og går til baselejren.

16. juli

Alle mand til Chamonix til forhandling med førersammenslutningen. Vi nøjes med 1 fører

17 juli

Vejret slået om. Regnen siler ned hele dagen og vi må blive i baseteltet. Kl 18,3o tager 2 mand til møde med den fører, vi skal have næste dag. Han tvivler på mulighederne for besrtining på grund af dårligt vejr.

18. juli

Bestigningen udsat. Vi beslutter os til at flytte baselejren ned til Chamonix så vi er tæt ved førerkontoret. Så kan vi også hurtigere komme hjem efter bestigningen, og endelig er det ved at blive et nummer for koldt heroppe.

19 og 2o. juli

Bestigningen udsættes igen. Vejret er stadig dårligt, og der falder en del sne på Mont Blanc, så lavinefaren deroppe er stor. Ventetiden fordrives med isklatring på den nærliggende Bossongletscher. Førersammenslutningen tvivler stadig. Vi skal have en hel solskinsdag før bestigningen kan gennemføres siger de, da vi taler med dem den 2o. om aftenen.

Det var Ivans sidste mulighed for at komme med til tops. Et job som lejrchef for poge og pilte tvinger ham tilbage til Danmark.

21 juli

I strålende sol køres han til Geneve til toget og der blandes optimisme i afskedsærgelsen. Om aftenen viser førerne sig optimistiske.

22 juli

Vejret er godt og vi starter på bestigningen. Knud, der lider af svimmelhed i højderne bliver i Chamonix, så kun 4 mand og 1 fører starter. Det første stykke op til 2300 m højde sker med svævebane og tandhjulsbane.

Kl 15,30 nås Aig. de Gouter hytten i 3817 m højde efter ophold i Tete Rousse hytten i 3167 m højde, og efter 3 timers hård klatring. Alle er trætte. E'n er næsten helt kørt ud, men han slæber sig det sidste stykke, og han bliver omgående lagt i seng. Fint internationalt samvær om aftenen.

23 juli

Kl 2 om natten starter man igen. Nu gælder det selve toppen. Det går meget langsomt, og man hviler næsten hele tiden. Dome de Gouter (4304 m) passeres og endelig nås Vallot hyttæn i 4362 m højde. Her lægges bagagen. Solopgangen er fantastisk. Alt er hvidt af sne og is. Vejret er fortsat fint. Alle har svage perioder ind imellem, der veksler i styrke fra almindelig udmattelse til noget nær bevidstløshed. Den tynde luft er en kolossal hindring. Hele tiden må men snappe efter vejret, og alligevel er det, som om man ikke får ilt nok.

Kl. 8,10 nås endelig toppen og FDF' banneret og Dannebrog plantes i sneen. Det er meget koldt heroppe og efter kun 4-5 minutters ophold går det nedad igen. Turen ned er meget hård Nu savner vi lige som et mål at gå efter. Vi er meget trætte og den tanke, at der er 8 timers hård gang tilbage til Chamonix er ikke rar.

Kl. 15,30 er holdet tilbage i Chamonix segnefærdige af træthed. Alle prøver at sove, men de mange indtryk og den svære udmattelse holder søvnen borte. Kl. 19,30 starter hjemturen. Rudolf og Knud kommer med til Basel, som nås kl. 1 om natten. Herfra "stopper de"

24 juli

Kl. 5 om morgenen nås Frankfurt, hvor der er omkørsel fra autobanen. Dårlig afmærkning forårsager mindre sammenstød med schweizisk bil. Kun mindre materiel skade. Kl 17 nås Odense efter uafbrudt kørsel og Randers kl. 22,30.

Rudolf og Knud når Varde kl. 2 om natten den 25 juli.

KONKLUSION

Turen var en succes. At jeg ikke nåede med op, men måtte tage hjem var en personlig skuffelse, som dog lettede en del ved nyheden om de andres triumf. Området er fantastisk og helt forskelligt fra hvad vi har været vandt til i Norge og Sverige. Vi prøvede meget forskelligt og vi lærte en del.

ERFARINGER

Hvis vore erfaringer skal sammenfattes i en enkelt sætning, må det blive : "Vi havde und ervurderet de bjerge og strabadser vi ville komme ud for".

Især overrumplede den tynde luft os. Vi vidste, at det ville blive hårdt, men det blev værre end beregnet.

For at få det helt rigtige ud af turen må konditionen være tip top. Vi havde trænet hjemmefra og ugen før bestigningen i bjergene dernede gav godt og alligevel følte vi os afkræftet. Den tynde luft var vel den væsentligste årsag hertil.

Vores påklædning var stort set tilfredsstillende, men dog må anbefales dunjakker. De er dog meget dyre. Varme støvler må være obligatoriske. En af deltagerne har endnu ikke, 3 uger efter bestigningen, fået normal følelse i tærne. Han havde almindelige s kistøvler på.

Desuden fortrød vi, at vi havde taget telte med og ikke i stedet benyttede de hytter, der er i området. Vi måtte på 3-dagges turen slæbe alt for meget, og vi kom ikke langt omkring. Det internationale samvær i disse hytter ville have været en oplevelse for sig, men det er klart, at det ville have fordyret turen væsentligt.

Desuden lærte vi, at det hjemmefra at fastsætte en bestemt dag til bestigningen, er at være for optimistisk. Man er meget affængig af vejret, og man må afsætte en hel uge, og så håbe, a t det indenfor denne uge bliver så fint vejr, at en bestigning kan gennemføres.

Førerne kan hyres med 1 døgns varsel, så man behøver ikke hjemmefra at arrangere førerassistance, men kan vente til man ser hvordan vejret er.

På spørgsmålet om, hvorvidt man kan gennemføre en tur dernede med et hold seniorer i lighed med Anaristurene, vil vi stille os tvivlende. I hvert fald, hvis det er med Mont Blanc bestigning for øje. Udstyret er dyrt, og der kræves god kondition.

Der findes naturligvis mange gode områder dernede, men dels er man meget afhængig af vejret, og dels er der overrendt af bjergbestigere fra hele Europa.

Vi vil anbefale turen for mindre grupper som vores, men ikke for store hold.

SLUTNING

I løbet af de 3 uger der er gået siden vores hjemkomst, har 16 bjergbestigere mistet livet i Mont Blanc området.

Man kunne få den tanke, at vi var heldige, at det ikke blev os, og derfor vil jeg lige forklare lidt om ulykkerne og hvorfor det ikke kunne være sket for os.

Ulykkerne kan deles i 2 kategorier.

Ulykker forårsaget af dårligt vejr og ulykker forårsaget af nedstyrtning ved klippeklatring.

De 12 bjergbestigere, der omkom på grund af vejret har uden tvivl været uden bjegførerassistance. Førerne er så forsigtige, at vi undertiden mente, at det var for meget af det gode, og medmindre vejret er godt og vejrudsigten garanterer godt vejr, starter de ikke. Bliver man overrasket af dårligt vejr, vender de om, og mange års erfaring har lært dem at finde hytterne.

De omkomne har trodset det dårlige vejr og det har kostet dem livet.

De 4 der er styrtet ned under klatring har sikkert brugt for simpel sikring. Vi så mange klatre i bjergene, og vi var rystet over at se, hvor tilfældigt de sikrede hinanden. De anvendte ikke pløkke, og stod i stillinger så et træk i tovet ville have trukket dem i dybet. Vi boltede os fast til klippen konstant og et styrt ville omgående have været afværget.

Moralen må være, at man enten tager førerassistance eller lytter opmærksomt til råd og vejrudsigt: (turistkontoret giver den hver dag),

Endvidere bør man medbringe bivuakeringsudstyr, så man kan overleve selv om man sner inde.

Faren er den, at man efter nogle vellykkede ture let bliver overlegen. Hvis man ikke til stadighed erkender sin lidenhed i sammenligning med den kolossale natur og de enorme naturkræfter, man møder, så kan bjergbestigning blive en dødsfælde frem for en herlig sport.

For en herlig sport er det. og ingen siger det bedre end Dag Hammerskjöld :

> "Det er en sport som i sig selv udgør
> en hyldest til naturen, og at udøve
> den er en af de mest tilfredsstillende måder at prøve sin styrke på "

REGNSKAB.

Fragt af udstyr	233,40	kr
FDM forsikringer	200,00	kr
Lloyd forsikringer	375,00	kr
Leje af bil	1086,00	kr
Proviant (Sverige, Danmark)	496,79	kr
Benzin	273,70	kr
Alpingrej	151,00	kr
Nødhjælpsgrej	6,00	kr
Overnatning på campingplads	18,00	kr
Sprit	9,10	kr
Proviant i Chamonix	28,40	kr
Svævebane ved Bosson	25,20	kr
Fører mm ved bestigning	792,00	kr
Telte ved FDF depotet	393,00	kr
Ivans hjemrejse	240,00	kr
Telefon, porto, telegram	60,00	kr
Film sort hvid	14,00	kr
Proviant til hjemtur	11,20	kr
Lejrkasse	60,00	kr
Rapport til HB	20,00	kr
	4492,79	kr

Forventede indtægter :

Billeder til presse	150,00		
Artikel til "Hjemmet"	1000,00		
	1150,00	- 1150,00	kr

Fordelt ved deltagerne ca 3350 kr.